

daarlig nok, fordi Byraadene fristes til at slaa sig til Ro med deres Forberedelses-Betalingsklasser. Det er heller ikke i Overensstemmelse med den Aand, der gaar igennem Loven af 24. April 1903, om man vilde sige som saa: Lad det nu blive, som det er! Jeg har derfor henstillet til og forhandlet med de 4 Kommuner, det ærede Medlem nævnede, om enten at nedlægge deres Forberedelses-Betalingsklasser eller ogsaa lade Undervisningen blive gratis i dem. Denne Forhandling er endt i disse Dage. Vi staa netop i Færd med at stadfæste Undervisningsplanerne, gaaende ud paa, at disse Kommuner faa en Respit af 5 Aar, og efter disse 5 Aars Forløb skulle de tage Bestemmelse om, hvorvidt disse Klasser skulle opretholdes, og der da skal undervises i dem uden Vederlag, eller de skulle nedlægges en for en. Jeg synes ikke, at denne Fremfærd overfor disse kommunale Skoler kan siges at være noget, der sker i uhyre Hast. Disse Kommuner faa en rimelig Respit, inden de skulle tage Beslutning. Men for saa vidt det ærede Medlem mener, at det skulde gaa ud over de private Skoler, at de offentlige Skoler nedlægge deres Forberedelsesklasser eller rettere give gratis Undervisning — thi Nedlæggelse kan paa ingen Maade skade de private Skoler —, saa mener jeg, at det ærede Medlem staaar paa et forkert Standpunkt. Jeg mener, at det er forsvareligt at staa paa det Standpunkt, jeg nu har skildret som det for mit Vedkommende ønskede, at man støtter den private Skole saaledes, at den er i Stand til at konkurrere med den offentlige. Men at stille sig paa det Standpunkt, at den offentlige Skole ikke maa forbedres og ikke give gratis Undervisning, for at den private kunde bestaa, ja det er et Standpunkt, jeg tidligere har karakteriseret her i Rigsdagen ved at sige, at de Folk, der holde paa det, er dem, der sige: Lad os slukke de andres Lys, for at vort kan skinne! Disse Lyseslukkere have i Virkeligheden ikke hjemme, hvor der tales om at forbedre vort Skolevæsen.

Jeg tror dermed at have sagt det væsentlige af, hvad jeg havde i Sinde at sige om Gennemførelsen af Loven om den højere Almenskole. Jeg tror, at Gennemførelsen er i den bedste Gænge.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) skulde jeg sige, at naar han forleden savnede Bestemmelser om Realklassen, saa er det Bestemmelser, der ville komme i den nærmeste Fremtid, men som jeg heller ikke har kun-

net forstaa, at det havde saadan en Hast med, at det partout skulde gennemføres sammen med Bestemmelserne om Undervisningen i Mellemskolen. Thi der gaar nogle Aar, inden der skal holdes Realeksamen, og jeg tror, at Lærerne trindt omkring i Landet, kunne have megen Nytte af at gøre deres Erfaringer med Hensyn til Undervisningen i Mellemskolens Klasser, inden vi komme til en Forhandling om Undervisningen i Realklassen.

Der er et andet Punkt, vi ogsaa her paa Rigsdagen ville kunne til at forhandle om, da det vil kræve en Bevilling, nemlig Gennemførelse af en særlig Prøve i Pædagogik for Lærerne ved de højere Almen-skoler.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds ønskede Museums-tidene udvidede — naar jeg siger Museumstidene, saa er det forkert, jeg mener dermed, at Tiderne, hvori Museerne og de offentlige Samlinger skulle holdes aabne, navnlig om Sommeren, skulde udvides. Jeg skal nu ikke modsige, at det mulig er ønskeligt at faa større Aabningstid om Sommeren, men jeg tror ikke, at Aabningstiden er saa lille, som det ærede Medlem synes at mene, thi der er adskillige af vore Samlinger, der ere aabne daglig, om Sommeren endog mange Timer om Dagen. Men der er jo ogsaa andre, der kun ere aabne enkelte Dage om Ugen og i færre Timer. Skulde der nu være Stemning for, at vore Samlinger holdes aabne endnu flere Timer, vil jeg være villig til at medvirke dertil, men jeg vil bebude, at det vil koste nogle Penge, hvad ogsaa det ærede Medlem meget vel havde Øje for. Saa vidt jeg erindrer, kostede det, at man i sin Tid aabnede Kunstmuseet 1 Time mere om Søndagen, 768 Kr. Vil man derfor have alle vore offentlige Samlinger holdte aabne flere Timer om Ugen og have det hele Aaret, vil det koste betydelige Beløb. Indskrænker man sig til Sommeren, vil det koste noget mindre, men adskillige Tusinder vil der medgaa. Det er imidlertid et Forhold, jeg gerne vil tage under Overvejelse, hvis der er Stemning for det paa Rigsdagen.

Det samme ærede Medlem ankede over, at Rejseunderstøttelserne vare for smaa, og sagde, at man skulde ikke uddele dem i saa smaa Portioner, nogle faa 100 Kroner, men derimod i større. Ja, den Anke har jeg ogsaa set fremsat tidligere, men jeg tror ikke rigtig paa, at den holder Stik. Jeg tror ikke, at det vil være praktisk at gaa den Vej, det ærede Medlem ønskede. De, der ønske at rejse ud enten for at